

04/05/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של לילי, שהמחסור בחדרי בידוד לחולי סרטן סיכן את חייה והיה עלול להביא למותה.

"על המחסור הקשה בחדרי בידוד, ותחליפים יצירתיים יותר או פחות:

לימפומה מגיעה עם הרבה אשפוזים - חלקם ידועים מראש, בעיקר הטיפולים הכימותרפיים, וחלקם מפתיעים את הצוות במחלקה, בדרך כלל כשאת מופיעה עם חום גבוה וזיהום כתוצאה מכך שכמה ימים קודם השמידו את המערכת החיסונית שלך. לפעמים את מבלה זמן מה על מיטה במסדרון, עד שיתפנה לך חדר. את מנסה להתנחם בעובדה שזה אומר שהחדרים מלאים באנשים שמצבם גרוע משלך, אבל זה לא מאוד מנחם.

אחד מאשפוזי הפתע האלה, אחרי סיבוב קשה במיוחד של כימותרפיה, כשאת התאים הלבנים בדם שלי כבר ספרו בבודדים במקום באלפים, עם חום גבוה, לא מסוגלת לעמוד בכוחות עצמי, תפס את המחלקה בתפוסה מלאה-פלוס. ואותי עוד היה צריך להחזיק בבידוד - בתי חולים מלאים בכל טוב שרק מחכה למצע פורה כמו חולה נטולת הגנות. אז המחלקה ההמטולוגית ביקשה טובה ממחלקת השתלת מח עצם, וקיבלתי חדר ללילה: דלתות כפולות, אלכוהול לחיטוי בכניסה, אף אחד לא נכנס בלי מסכה, ובכלל עדיף שלא ייכנסו וינופפו לי מצדו האחר של החלון. הצוות של המחלקה המארכת היה נחמד אלי. בדקו את מצבי לעתים קרובות, בעיקר אחרי הפעם בה מצאו אותי על הרצפה כי ניסיתי לקום בכוחות עצמי.

אבל הצפיפות השיגה אותי גם שם - ובעוד המערכת החיסונית שלי לא מתאוששת, נאלצו להחזיר אותי מהחדר המושאל למחלקה שלי. שבתפוסה מלאה-פלוס. בערב תתפנה מיטה כנראה. בינתיים - הופקדתי בטיפולם של אנשי אשפוז היום ההמטולוגי, אנשים טובים, שטיפלו בי לא מעט באותה התקופה.

אשפוז היום, מה לעשות, מורכב מחדרים גדולים, מינימום 4 חולים האחד, פלוס אחיות, רופאים, קרובי משפחה וצוות. בלי מסכות. זיהומים בשפע. אותי, כזכור, צריך להחזיק בבידוד. בעיה.

אז יצרנו, הצוות ואני, בידוד יש מאין: ליתר דיוק - אשליה של בידוד. יפה יפה הם סגרו סביבי את הוילון המקיף את המיטה לספק קצת פרטיות לחולים. וכך העמדנו פנים, הם ואני, שגם החיידקים יהיו מנומסים ולא יחצו את מסך הבד, או יעברו מתחתיו חלילה.

כי כשאין חדרים אז אין חדרים, אפילו אם זה עלול להרוג אותך. אין לך על מה להתלונן, הצוות עושה כל שביכולתו, והאנשים בחדרים האלה הרי במצב גרוע כמו שלך לפחות. וזה לא מאוד מנחם."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת